

SFS

Sveriges förenade studentkårer

SFS principprogram

Antaget av SFS fullmäktige 2019

Innehåll

1. Inledning.....	3
1.1 Idén om kunskapssamhället	3
1.2 Akademin i kunskapssamhället.....	4
1.3 Akademin roll och uppdrag	4
1.4 Akademin värdegrund	4
2. Akademin förutsättningar	5
2.1 Dimensionering	5
2.2 Studenter och vetenskapspersoner	6
2.3 Samverkan med det omgivande samhället	6
2.4 Akademin frihet, strukturella förutsättningar och demokratiska ideal	7
2.5 Studentinflytande	8
2.6 Internationalisering.....	9
2.7 Akademin lokaler.....	10
3. Förutsättningar att inleda, genomgå och slutföra högre utbildning	10
3.1 Allas rätt till högre utbildning	10
3.2 Social trygghet.....	11
3.3 Likvärdiga studievillkor	11
4. Syftet med högre utbildning och dess särart	12
4.1 En användbar utbildning	12
4.2 Studentens lärande i centrum	13
4.3 Kvalitetssäkring.....	13
4.4 Examination	14

SFS principprogram

1. Inledning

Det här är Sveriges förenade studentkårers, SFS, principprogram. Principprogrammet är SFS ideologiska plattform och redogör för SFS idé om kunskapssamhället samt vilka principer som bör genomsyra högre utbildning. Med utgångspunkt i SFS vision utgör programmet en redogörelse för organisationens värderingar. I allt politiskt påverkansarbete som SFS bedriver kan och ska vägledning hämtas ur principprogrammet. Programmet syftar inte till att redovisa reformförslag eller konkreta politiska lösningar för SFS att driva. Istället ska alla ställningstaganden som görs i politiska frågor och alla politiska fokus som organisationen väljer, göras med en analys och genom en retorik som överensstämmer med de principer som här uttrycks.

1.1 Idén om kunskapssamhället

Idén om kunskapssamhället bygger på att den självständiga och demokratiska akademien har en central roll för samhällsutvecklingen och den gemensamma välfärden. Akademiens betydelse och särställning legitimeras genom hög kvalitet, bred folklig förankring och en hög grad av studentinflytande och kollegialt medbestämmande.

Kunskapssamhället genomsyras av en övertygelse och insikt om att den högre utbildningen kommer både allmänheten och individen till nytta. Allas lika möjlighet till högre utbildning är ett fundament i hur högskolan styrs och verkar, och det är en självklarhet att utbildningen är avgiftsfri för alla. Det finns också ett heltäckande trygghetssystem som, förenat med anständiga sociala och ekonomiska villkor i övrigt, ger goda förutsättningar för studenter att bedriva högre studier. Kunskapssamhället är en global angelägenhet och sträcker sig över nationsgränser.

Hög utbildningskvalitet är en rättighet för alla studenter. Den högre utbildningen vilar på vetenskaplig eller konstnärlig grund samt beprövad erfarenhet och genomsyras av ständig utveckling och förbättring. Den högre utbildningens grundläggande syfte är att ge studenterna en användbar utbildning.

1.2 Akademin i kunskapssamhället

Akademins kärnverksamhet går ut på att skapa, förädla och sprida kunskap. För kunskapssamhällets utveckling spelar därför akademien en helt avgörande roll. Högre utbildning, forskning och samverkan mellan akademien och det omgivande samhället är helt avgörande frågor för att skapa social, ekonomisk och ekologisk hållbarhet. De stora utmaningar som samhället står inför kan varken politiken, marknaden, civilsamhället eller vetenskapssamhället lösa på egen hand. Akademien har därför en viktig roll att fylla som knutpunkt mellan de olika verksamheterna på lokal, regional, nationell och internationell nivå. Genom akademins förmedlande av kunskap kan lösningar skapas på hur vi bäst möter gemensamma problem som berör till exempel miljö, hälsa, ekonomi, teknik eller sociala frågor.

1.3 Akademiens roll och uppdrag

Den högre utbildningens primära syfte är att ge människor möjlighet att utvecklas till självständiga individer som har förmåga att kritiskt granska, förstå och förhålla sig till sin omgivning. Akademien ska också ge individen möjlighet till personlig utveckling. På så vis ger utbildningen individen en större makt att styra över sitt eget liv och förverkliga sig själv.

Akademien spelar också en viktig roll för upprätthållandet och utvecklingen av ett demokratiskt samhälle. Utbildning och forskning måste präglas av mångfald och en öppenhet som ger plats åt fria samtal. Samtal som i sin tur föder nya tankar och idéer.

Viljan att tillgodose arbetsmarknadens kortsiktiga behov får aldrig stå över akademins uppdrag att främja allmänheten och individens utveckling i stort. Den kunskapsutveckling som individer genomgår inom akademien är helt avgörande för människors professionella utveckling och yrkesliv.

1.4 Akademiens värdegrund

Människors lika värde och möjligheter att påverka är centrala för akademien. Det innebär att mångfald bland studenter, vetenskapspersoner och annan personal är ett viktigt mål. Mångfald medför fler perspektiv till forskning och utbildning och bidrar samtidigt till förståelse mellan människor från olika delar av samhället. Med hänsyn till akademins inverkan på människors liv och den centrala betydelsen för kunskapssamhället måste akademien göras tillgänglig för människor att delta i oavsett deras levnadsvillkor. För akademins folkliga förankring och förtroende är det viktigt att dess rekrytering

resulterar i att samhällets befolkningssammansättning återspeglas.

För att öppna upp och göra akademien till ett reellt alternativ för alla måste lärosätenas metoder för breddad rekrytering och deltagande ständigt förbättras. En heterogen studentgrupp medför högre krav avseende bemötande och pedagogiskt genomtänkta utbildningsupplägg som garanterar en inkluderande studie- och arbetsmiljö. De normer som styr vem som känner sig välkommen inom akademien måste kontinuerligt granskas och ifrågasättas. Det måste finnas strategier för att bekämpa exkluderande strukturer inom hela akademien.

Det är viktigt med ett kritiskt förhållningssätt för att se strukturer och orättvisor. Med bakgrund av den kunskap som finns kring maktstrukturer inom akademien ska inte ojämställdhet och strukturell diskriminering accepteras. Det är viktigt att akademien tar ställning för jämlikhet, mänskliga rättigheter samt mot rasism, fascism och våldsbejakande extremism. Målet måste vara att akademien ska präglas av normkritik och sträva efter att vara ett föredöme för andra verksamheter på lika villkors-området.

2. Akademiens förutsättningar

Universitet och högskolor ska vara placerade på ett strategiskt sätt geografiskt och vara spridda över hela landet, något som är helt nödvändigt för att göra studier och forskning till ett reellt alternativ för alla och säkra kompetensförsörjning över hela landet. Inom och mellan lärosäten ska det finnas en stor bredd vad gäller den forskning och utbildning som bedrivs.

Såväl utbildning som forskning kräver resurser. För att akademien ska ha rätt förutsättningar för att axla sin roll i kunskapssamhället krävs det att såväl utbildning som forskning finansieras på sådant sätt att den akademiska friheten och utbildningens kvalitet inte äventyras. Huvuddelen av den forskning som bedrivs ska finansieras av allmänheten genom icke-konkurrensutsatta offentliga medel.

2.1 Dimensionering

Kunskapssamhället förutsätter en hög andel akademiskt utbildade människor. Nationella jämförelser för utbildningsnivåer måste göras med för Sverige jämförbara länder med höga utbildningspolitiska ambitioner. Akademiens storlek måste styras utifrån behovet av ett brett utbildningsutbud och möjligheten att bedriva forskning på ett stort antal områden. Det är viktigt att människor inte fräntas rätten till högre

utbildning på grund av för få utbildningsplatser.

2.2 Studenter och vetenskapspersoner

Inom akademien samverkar studenter och vetenskapspersoner med varandra i undervisning och forskning. Studenter spelar en viktig roll inom akademien och kan bidra till både utbildning, forskning och lärosätets samverkan med det omgivande samhället. Detta kräver rätt förutsättningar i form av skickliga och engagerade lärare och en ledning som uppmärksammar studenterna som en tillgång.

Vetenskapspersoner i olika befattningar kan ha antingen undervisning eller forskning som huvudsyssla, om än i varierande intervaller och intensitet. Endera uppgift får aldrig ta överhand.

Forskarstuderande har en särskild ställning som både studenter och vetenskapspersoner. Som studenter genomgår de en utbildning och möter vetenskapspersoner i olika roller, samtidigt som de i sin roll som forskare i början av karriären och i sitt möte med studenter i undervisning även är vetenskapspersoner. I egenskap av denna dubbla ställning omfattas därför forskarstuderande av de rättigheter och skyldigheter som gäller för båda dessa roller.

För att den undervisande personalen ska ha förutsättningar att vara skickliga inom både forskning och utbildning krävs en medveten styrning från politiskt håll och från lärosätets ledning. Bland annat behövs ett välfungerande resurstilldelningssystem till utbildning och forskning både från staten och inom lärosätet, tillgång till kompetensutveckling för lärare, tydliga karriärvägar och fungerande trygghetssystem för lärosätets personal. För att säkerställa engagemang och kompetens inom ramarna för utbildning ska det finnas system som meriterar pedagogisk skicklighet för undervisande personal.

2.3 Samverkan med det omgivande samhället

En ömsesidig anknytning mellan högre utbildning och forskning är en nödvändighet för att hålla hög kvalitet i både utbildning och forskning. Genom samverkan med det omgivande samhället skapas innovationer och kunskapsspridning som bidrar till utvecklingen av kunskapssamhället. Såväl det omgivande samhället som akademien drar nytta av den kunskapsspridning som sker genom samverkan inom ramarna för utbildning och forskning.

Eftersom en stor del av forskningen finansieras med hjälp av offentliga medel är det viktigt att både resultat och data finns tillgängliga för

allmänheten. Resultatet av all offentligt finansierad forskning måste därför tillgängliggöras genom öppna arkiv. För att stimulera tillkomsten av innovationer och främja samverkan är det även betydelsefullt att privata medel kan fördelas till forskning.

2.4 Akademiens frihet, strukturella förutsättningar och demokratiska ideal

Akademiens unika roll i samhället gör den till ett allmänintresse. Den högre utbildningen, forskningen och akademiens samverkan med omgivande samhälle påverkar människor oavsett om de själva verkar inom akademien eller inte. Genom politiken kan allmänheten påverka hur de strukturella förutsättningarna och styrningen av akademien ser ut. Det är också genom politik som allmänheten formulerar sina förväntningar på och behov av akademien.

Akademisk frihet ska alltid eftersträvas men i ständig balans med akademiskt ansvar. Akademisk frihet innebär att studenter och vetenskapspersoner ska ha möjlighet till fritt kunskapsökande inom akademien. Akademiskt ansvar innebär att lärosäten och vetenskapspersoner ska följa lag, förordning, regelverk och kollegialt fattade beslut samt ha ett ansvar gentemot de som deltar och investerar i akademien - samhället och främst studenterna.

Det finns en naturlig konflikt mellan akademiens frihet och akademiens ansvar som utmynnar i efterfrågan och behovet av insyn och inflytande mellan akademiens intressenter. För att akademien ska kunna ta sitt ansvar är dock akademiens frihet en grundläggande förutsättning. Således är det viktigt utifrån ett långsiktigt perspektiv att vare sig politiken eller marknaden inkräktar på den akademiska friheten. Det är också av vikt att akademien förstår samhällets och studenternas förväntningar och behov men att det är akademien i sig som styr sin verksamhet så att de eventuellt uppfylls.

För att stödja akademiens frihet och ansvarstagande krävs största möjliga långsiktighet, tydlighet, förutsägbarhet och tillit från politiken samt fullgod finansiering av akademiens verksamhet. Vidare måste politiken ha ett realistiskt och lösningsorienterat förhållningssätt gentemot akademiens verksamhet och uppdrag. Det omgivande samhället ska samverka med akademien och studenterna men dess särintressen får aldrig stå över akademiens uppdrag. Den akademiska friheten måste säkerställas för att akademien inte ska reduceras till endast ett arbetsmarknadspolitiskt instrument. Under stark akademisk frihet i balans med akademiskt ansvar kommer akademien bidra till och

stimulera samhällets och individernas utveckling.

För att allmänheten ska uppfatta akademien som legitim är avgiftsfrihet, antagning i likvärdig konkurrens på alla nivåer, transparens, rättssäkerhet, genomgående folklig och demokratisk representativitet, tillgänglighet samt hög kvalitet i utbildning och forskning avgörande. För att leva upp till de förväntningarna måste akademien ha en relation till politiken som präglas av ömsesidig tillit och förtroende.

Akademien måste även internt styras enligt demokratiska principer. Det är inte minst angeläget att det finns en bred representation av studenter, vetenskapspersoner och annan personal i styrelser och övriga beslutande och beredande organ. Lärosäten ska ha möjlighet att ta in externa representanter i beslutande organ för att främja mångfacetterade perspektiv på verksamheten. De externa representanterna får dock aldrig vara den största gruppen. För att akademien ska verka ändamålsenligt på alla nivåer måste det interna ledarskapet, och det välförankrade kollegiala beslutsfattandet på vilket detta baseras, innefatta ett omfattande, starkt och oberoende studentinflytande. Den interna styrningen av lärosätena utgörs till stor del av fyra fundamentala system: resursfördelnings-, kvalitets-, anställnings- och ledningssystemen. Dessa ska sträva efter att vara transparenta, lättförståeliga, rättvisa, flexibla, nationellt kompatibla och kvalitetsfrämjande.

2.5 Studentinflytande

Studenter ska, till skillnad från kunder på en marknad, vara medaktörer inom akademien. De spelar en avgörande roll för planering, styrning och utveckling av akademien på alla nivåer. Studenterna har både rätten och skyldigheten att genom ett aktivt studentinflytande påverka akademins verksamhet. Studenterna ska ha förutsättningar och möjlighet till inflytande i frågor som ligger utanför akademins verksamhet som särskilt berör studenternas utbildning eller vardag.

För att studentinflytandet ska fungera väl krävs demokratiskt styrda studentkårer som är organisatoriskt självständiga gentemot lärosäte, statsmakter och samhället i övrigt. Studentkårerna ska även i största möjliga mån garanteras ekonomiskt oberoende. Det ska finnas tydliga lagar, förordningar och regler som reglerar beviljande av kårstatus som garanterar studentkårerna en rättssäker, tydlig och transparent process. Lärosäten ska ha möjlighet att ta in externa representanter i beslutande organ för att främja mångfacetterade perspektiv på verksamheten. De externa representanterna får dock aldrig vara den största gruppen.

Eftersom ett välfungerande studentinflytande är en viktig angelägenhet för hela samhället som en medaktör inom akademien är det av särskild vikt att alla studentkårer ges möjlighet till kunskapsutveckling, oavsett de individuella förutsättningar varje enskild studentkår har. Detta bör ske på både lokal och nationell nivå.

Kvalitetsutveckling, utbildningens rättssäkerhet och studenternas välmående är viktiga kärnfrågor för studentkårerna. Studenternas rätt till organisering och deras förutsättningar för inflytande genom studentkårer ska regleras i tvingande lagstiftning.

2.6 Internationalisering

Akademins funktion i kunskapsamhället gör att den i mycket hög grad tar del av en globaliserad värld. Såväl studenter som forskande och undervisande personal måste ges möjlighet och uppmuntras till utbyten och internationell samverkan. Det är därför viktigt att nationella regelverk anpassas för att främja mobilitet för studenter, vetenskapspersoner och annan personal. Det är även viktigt att studenter som forskande och undervisande personal ges möjlighet att utveckla sin interkulturella kompetens, för att därigenom möjliggöra effektiv och lämplig kommunikation med andra kulturer.

Det måste även skapas förutsättningar för internationella studenter på alla utbildningsnivåer inom akademien att stanna kvar i landet efter avslutade studier eftersom det är helt nödvändigt för samhällets utveckling och kompetensförsörjning. Processer för uppehållstillstånd både före och efter studier ska fungera sömlöst och rättssäkert - uppehållstillstånd får inte vara den begränsande faktorn för att kunna studera vid ett svenskt lärosäte.

Det ska finnas möjlighet för såväl studenter som forskande och undervisande personal som inte kan svenska att lära sig språket på ett effektivt sätt. Lärosäten ska vara organisatoriskt inkluderande även för icke svensktalande oberoende av eventuella krav på myndighetsspråk, detta inkluderar att alla studenter ska kunna vara studentrepresentanter på alla nivåer. Samtliga studenter som studerar vid ett svenskt lärosäte ska anses vara studenter på det lärosätet de studerar och äga samma rättigheter och skyldigheter.

SFS anser att utbildningen ska vara avgiftsfri för alla. Men i de fall där avgift tas ut från studenten får dessa avgifter aldrig täcka mer än de kostnader som är direkt kopplade till den utbildning som studenten genomför. Lärosätena bör även tydligt redovisa hur dessa kostnader är

beräknade.

Antagningssystemet är uppbyggt på en meritokratiskt basis, och är menat så att de mest meriterade studenterna är de första som får tillgång till utbildning. Det gäller såväl svenska som internationella studenter. Det är därför viktigt att alla studenter antas utifrån samma krav och i samma antagningsprocess.

2.7 Akademin lokaler

Akademin lokaler ska vara dimensionerade och utformade på ett sådant vis att de är ändamålsenliga och främjar en god arbetsmiljö. Förvaltningen och ägandet av lokalerna ska ske på ett sådant sätt att det gynnar verksamheten. Detta innebär att krav på vinst eller andra kostnader som överstiger de faktiska drifts- och investeringskostnaderna för lokalerna inte får belasta akademien. Det förutsätter att akademien, i form av vetenskaplig personal och studenter, är delaktiga och representerade i beslut som rör akademins lokaler.

3. Förutsättningar att inleda, genomgå och slutföra högre utbildning

3.1 Allas rätt till högre utbildning

Utgångspunkten för kunskapsamhället är att utbildning är en mänsklig rättighet. För att människor ska kunna ta del av högre utbildning krävs att potentiella hinder överbryggas. Detta kräver både att ett antal konkreta förutsättningar uppfylls, och att det finns en ömsesidigt god attityd mellan allmänheten och akademien.

En socialt och ekonomiskt trygg tillvaro under studietiden är avgörande för studenters välbefinnande och möjligheter att ta sig an, genomgå och slutföra sina studier. Möjligheten att studera måste vara likvärdig för alla människor. Därför måste ekonomiska hinder för studier minimeras och studenter måste omfattas av heltäckande trygghetssystem.

Studenter ska inte förväntas utstå sämre livsvillkor än vad som anses vara rimligt för andra samhällsmedborgare. Detsamma gäller studenters fysiska och psykosociala studiemiljö jämfört med rättigheterna till en god arbetsmiljö för yrkesarbetande. Studenter ska inte förväntas behöva sysselsätta sig i högre omfattning än alltid för att kunna leva ett anständigt liv.

3.2 Social trygghet

En förutsättning för att studenter ska kunna leva ett anständigt liv är tillgången till en rimlig boendestandard. För att högre utbildning ska vara en reell möjlighet för alla krävs att det finns ett varierat utbud av bostäder anpassat efter en studentgrupp med olika behov. Politiker på alla nivåer måste ta ett samlat ansvar för att åtgärda bostadsbristen och vid behov skapa lösningar särskilt anpassade för studenter. Någon form av statlig ekonomisk stimulans är nödvändig för att möta det stora behovet av bostäder för studenter. Bostadssituationen på en studieort ska inte vara en utslagsgivande faktor vid studenters utbildningsval. Boendekostnaderna måste också vara anpassade efter studenters ekonomiska förutsättningar.

Ett statligt finansierat studiemedelssystem är helt nödvändigt för att alla människor ska ha likvärdiga möjligheter att söka sig till högre utbildning. För att studiemedlet ska tjäna sitt syfte måste det vara anpassat efter samhällets kostnadsnivåer. Studiemedlet måste kunna täcka grundläggande kostnader och utgifter kopplat till rekreation och fritid. Merpart av studiemedlet ska bestå av bidrag från staten. Arbete vid sidan av studierna ska vara en möjlighet och inte en nödvändighet för att kunna finansiera sin studietid. Vidare måste studiemedlet vara utformat på ett sådant sätt att människors socioekonomiska bakgrund eller familjesituation inte utgör ett hinder för att ta del av studiemedlet eller högre utbildning. Studiemedelssystemet ska möjliggöra studier under hela livet.

Studenter som blir sjuka eller arbetslösa ska aldrig tvingas in i fattigdom eller behöva lämna sin utbildning på grund av orättvisa och dysfunktionella trygghetssystem. Alla studenter ska ha rätt till en social trygghet i motsvarande utsträckning som arbetstagare och omfattas av ett fullgott trygghetssystem anpassat efter studenters behov. Systemet för studiemedel måste, precis som övriga delar av trygghetssystemet, vara anpassat efter en heterogen studentgrupp för att garantera att alla oavsett bakgrund vågar ta steget in i den högre utbildningen.

3.3 Likvärdiga studievillkor

Att prioritera tillgänglighet och behovsanpassning är en förutsättning för att alla studenter oavsett bakgrund och behov ska kunna ta del av en högre utbildning med likvärdiga studievillkor. Rättssäker antagning och examination är avgörande för att säkerställa jämlika studievillkor.

Det är även angeläget att det finns ett varierat utbildningsutbud i hela landet och god studieinformation för presumtiva studenter som

innefattar mer än endast kvantitativa mått per utbildning. Tillsammans skapar det möjligheter för studenter att välja utbildning efter behov och intresse. Utbildningen ska också vara tillgänglig för alla och anpassad efter att studenter har olika förutsättningar och behov.

Kunskapssamhällets akademi präglas av en hög grad av internationalisering på olika sätt. Därför är det viktigt att den högre utbildningen på alla nivåer planeras och genomförs på vetenskapligt förankrad pedagogisk grund, med god information på flera språk och med beaktande av studenters olika utbildningskulturella bakgrunder.

4. Syftet med högre utbildning och dess särart

4.1 En användbar utbildning

Syftet med högre utbildning är att den ska vara användbar för studenten. De utbildningar som ges måste utgå från människans samlade behov av kunskap och intellektuell utveckling i arbetslivet och samhällslivet på lång sikt. En användbar utbildning ger studenten förutsättningar för att möta ett samhälle i förändring samt tränar ämnesspecifika kunskaper, generella förmågor och ett kritiskt förhållningssätt till omvärlden. En utmärkande egenskap med högre utbildning är att studenter rustas att förstå och analysera sin egen livssituation och det samhälle de verkar i. För att det ska vara möjligt måste studenter lära sig att reflektera kring den inhämtade kunskapen och själva läroprocessen.

För att möta samhällets och individens behov av sysselsättning är en viktig del av högre utbildning uppdraget att förbereda studenter inför deras arbetsliv men även att skapa självständiga individer som har förmåga att kritiskt granska, förstå och förhålla sig till sin omgivning. Olika utbildningar har olika förutsättningar inom de två uppdragen och det är viktigt att skapa en balans för att säkerställa att studenterna får båda delarna. Vissa utbildningar svarar i större utsträckning mot välkända behov på arbetsmarknaden medan andra istället skapar förutsättningar att skapa nya sysselsättningar. För de utbildningar där det finns en välkänd och tydlig koppling till arbetslivet ska det finnas samarbeten mellan lärosäte, studenter och arbetslivsföreträdare för att maximera utbildningens användbarhet. Det är dock viktigt att lärosätet tillhandahåller information avseende vilka övergripande arbetsmöjligheter det finns för studenten för att motverka särintressen från parter inom arbetslivet.

Förmågan för studenter och vetenskapspersoner att bidra till nya näringar samt att identifiera möjligheter och skapa resurser för att

tillvarata dessa möjligheter är något det ska finnas stöd för inom akademien.

4.2 Studentens lärande i centrum

Ansvar för studentens läroprocess delas mellan studenten och den som undervisar. Rollen som akademisk lärare innebär särskilda krav kopplade till syftet med högre utbildning. För att en student ska få bästa möjliga utbildning är det viktigt att kunskapen förmedlas av vetenskapligt eller konstnärligt kompetenta lärare. Precis lika viktigt är att den som undervisar har gedigen högskolepedagogisk kompetens. Allt som lärs ut inom ramen för högre utbildning ska vila på vetenskaplig eller konstnärlig grund. Likväl ska alla läraaktiviteter och den undervisning som sker vara förankrad i vetenskap och beprövad erfarenhet om lärande. För att säkra nödvändig kompetens måste högskolepedagogisk utbildning vara obligatorisk och återkommande för undervisande personal. All utbildning som leder till examen måste även planeras och genomföras med tydlig förankring i de nationella examensmålen.

Det är viktigt att de undervisningsformer som används är relevanta för utbildningen och varierar för att studenten på bästa sätt ska kunna ta till sig kunskapen. Självstudier får aldrig utgöra huvuddelen av utbildningarna. Självstudier utan handledning ger studenterna sämre möjligheter att utveckla det analytiska och kritiska tänkande som högre utbildning kräver.

4.3 Kvalitetssäkring

Kvalitetssäkring är en gemensam angelägenhet för samtliga verksamma inom lärosätet, inklusive studenter. Kvalitetssäkring sker på lokal, nationell och internationell nivå och bör följa vedertagna internationella överenskommelser. Vid granskningar av enskilda utbildningar är samtliga delar av utbildningens innehåll och genomförande centrala, i synnerhet examinationens innehåll. Kvalitetssäkringssystem ska ta tillvara på vetenskapspersonernas och studenternas perspektiv och erfarenheter samt ta hänsyn till flera olika faktorer så att en så mångfacetterad bild som möjligt framkommer. Fokus inom kvalitetssäkringssystem ska vara utveckling för att främja studenternas lärande och utbildningarnas innehåll medan aspekter som jämförbarhet och kontroll är sekundära. Kvalitetssäkringssystemens kontrollerande komponenter får inte vara så tidskrävande att utbildningens utveckling eller kvalitet hämmas. Studentinflytande och pedagogisk utveckling på kurs- och programnivå bör vara centrala komponenter i ett kvalitetssäkringssystem. Studenterna ska självständigt och oberoende ha möjlighet att uttrycka sig om sitt lärosätes kvalitetssäkringsarbete.

4.4 Examination

För att studenter ska kunna uppnå lärandemålen är det viktigt att utbildningen och examinationen utformas på ett tydligt sätt i relation till målen. Examinationerna ska utformas så att det är möjligt för studenten att redogöra för att målen uppnåtts. Lärosäten ska sträva efter en variation av examinationsformer. Studentens lärande ska alltid vara den primära utgångspunkten vid utformande av examinationsupplägg, dock måste rättssäkerheten alltid vara säkerställd. Examination och betyg ska alltid kunna omprövas. Vid och inför examination är transparens, förutsägbarhet och anonymitet viktiga rättssäkerhetsfrågor för studenten. Det betygssystem som tillämpas måste vara ändamålsenligt för utbildningen i fråga och underlätta mobilitet. Vid utformandet av utbildningsprogram ska kunskaper och färdigheter som är avgörande för progression säkerställas genom examination.